

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

בהעלתך את הנרות

בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה וכו' ויעש כן אהרן וכו' [במדבר ח' ב']. אמרו חז"ל שלך לעולם עומדת [עיין במדרש תנחומא פרשת בהעלתך סימן ה']. וכתב הרמב"ן [ריש פרשת בהעלתך] שהוא רמז על נס דחנוכה שמדליקין את המנורה אף בעת הזאת אחר החורבן. והנס היה על ידי הכהנים. והענין הוא, כי בחנוכה הוא בהוד כידוע [עיין בתיקו"ז דף כ"ט.], ועל כן מדליקין בצד שמאל, ואהרן הוא בבחינת הוד כנודע [עיין בזוהר ח"א דף כא ע"ב], על כן על ידו נעשה הנס בחנוכה שתקנו ההוד. ולזה יעקב אבינו, כשנלחם עם השר אודות הפך שמן של חנוכה, העלו אבק ברגליהם, ואיתא בספר כנפי יונה [(להרמ"ע מפאנו) ח"ב סימן ל"ו] אשר אב"ק עם רג"ל עולה של"ו. ולדעתי עולה אהר"ן הכה"ן, כי המלחמה היתה עבור בחינת הוד רגל שמאל שורש אהרן הכהן, ובזכות אהרן נתהווה הנס לתקן ההוד. והנה כתיב [בראשית א' ד'] 'וירא אלקים את האור כי טוב', וארבעה תגין על אות ט' של טו"ב, וכתב בספר הרוקח [סימן רכ"ה] שהוא לרמז ד' פעמים ט' שהוא שלשים וששה, רומז על האור של חנוכה ל"ו נרות. ולדעתי הוא רמז על ל"ו פעמים טו"ב, כי נר חנוכה הוא סוד 'כשמן הטוב' [תהלים קל"ג ב'], ועולה ל"ו פעמים טו"ב כמספר ברי"ת, כי על ידי תיקון ההוד של אהרן הכהן ניתקן בחינת צדיק יסוד עולם, כמ"ש 'ברית כהונת עולם' [במדבר כ"ה י"ג], וכמו שרמזנו [במאמר א' ליום ז' דחנוכה] אב"ק ר"ת א'ות ב'רית ק'ודש. וכו': ספר אמרי נועם על המועדים

וזהו בהעלתך את הנרות רוצה לומר כאשר תוכיח את ישראל להראות להם הדרך האמת במצותיו יתברך כדי להעלותם אל מול פני המנורה

הקפיד מאד ששו"ב לא יהיה ש"צ, כי הש"ץ מקרב נשמות ומביא חיות לנשמה ובחי' השו"ב הוא להיפך (וכן אי' בגמ' חולין דף כ"ז ממקום שסח חטהו ופרש"י שסח שמוציא קול דהיינו ששחיטת בע"ח הוא לשבר את הקול), וכל שו"ב שאינו צדיק גמור באמת הניצוצות מקטרגין עליו ויש לו צער גידול בנים. ר"ל. ופ"א שמעתי שאין אני אוהב שהשוחט יתפלל לפני התיבה או יהיה מלמד, ואם כל העולם יודעים כמונו ד"ז, לא היה אחד מהם רוצה להיות שו"ב: ספר אמרי פנחס - שער ג' - סדר היום ועניני תפלה {נ"ז}

פעם אחד שמעתי מפיו בשמו שאם בוכה מחמת תענוג התפילה, כאדם שיש לו נחת רוח מאיזה דבר ביותר ומחמת תענוג מוריד דמעות, בידוע לו שמקובל. ופעם אחד שמעתי מפיו שאם מרים ידו בתפילה, דהיינו שהורמו הידים מעצמם בלא מחשבתו, בידוע שמקובל. וכמדומה לי ששמעתי מפיו שבידים ג"כ מוחין דחג"ת, אבל לא שמעתי באותו הפעם, ולזה פירש הפסוק והי' כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל שמתפשטין מוחין מחב"ד לחג"ת בידוע שהתפילה בכוונה: ספר אמרי פנחס - שער ג' - סדר היום ועניני תפלה {ס"ח}

ב' הרב שהחזיק מאד להתפלל בהשכמה ואמר טעם איידער די וועלט ווערט פאר פלאדירט, {קודם שהעולם נעשה מוצף} ואמר הוא נ"י משמע שמה שמדברים (דברים אחרים) [בני אדם אחרים דברים בטלים] הוא מזיק לתפלה והאריך בחומר דברים בטלים שלא ידבר ולא ישמיע לאזניו בוודאי אם יסתום אדם פיו ג' ד' ימים מדברים בטלים כשיתפלל אח"כ להשי"ת בוודאי לא יצטרך לבקש הרבה כי מהרה תקובל תפלתו: ספר אמרי פנחס - שער ג' - סדר היום ועניני תפלה {פ"ד}

יאירו פירוש תאמר להם שהם צריכים לאור באור נשמתם אל מול פני המנורה עליונה שהוא אור אין סוף ברוך הוא: ספר נועם אלימלך - פרשת בהעלותך

פסח שני

ראה בצד שני.

חצוצרת

עשה לך שתי חצוצרות כסף והיו לך למקרא העדה וגו'. יש לדקדק באומרו תיבת לך פעמים, עשה לך והיו לך, והיה די באומרו עשה לך שתי חצוצרות והיו למקרא העדה וגו':

והנ"ל בס"ד, דהנה איתא בספר הקדוש אוהב ישראל וז"ל. עשה לך שתי חצוצרות וגו', שמעתי בשם הרב הקדוש מו"ה דוב בער זלה"ה שאמר אלו הדיבורים עשה לך שתי חצוצרת נוטריקון שתי חצי צורת אך פירושן של הדברים לא שמעתי, ע"כ. (ועיין גם בספר הקדוש דברי אמת בפרשת בהעלותך): ספר קדושת יום טוב - פרשת בהעלותך

ונזכרתם לפני ה' אלקיכם. נאמר כאן זכרון ונאמר למטה זכרון מה זכרון האמור למטה (כה) הושעה וטובה אף זכרון האמור כאן הושעה וטובה. ביום זה יום טוב, ויום זה שבת, וביום זה יום הכפורים. שמחתכם אלו הרגלים. ובמועדיכם אלו התמידים שאר מועדים רבה כל תמיד ותמיד. בראשי חדשיכם אלו ראשי חדשים, ובראשי חדשיכם רבה ראש השנה. ותקעתם בחצוצרות ולא בשופרות. על עולותיכם אלו עולות חובה, ועל זבחיכם זו זביחת פסח, על זבח זבחי רבה כל הכתובים. ועל זבחי שלמיכם רבה שני כבשי עצרת. והיו לכם לזכרון נאמר כאן זכרון ולמעלה זכרון מה זכרון האמור למעלה הושעה וטובה אף זכון האמור למטה הושעה וטובה, והיו לכם לזכרון לפני אלקיכם אני ה' אלקיכם: ילקוט שמעוני במדבר - פרק י' - רמז תשכ"ה

על התורה ועל העבודה

נונין הפוכין

להבין ענין וטעם שתי נונין הפוכות. שקודם הפסוק ויהי בנסוע ואחריו. גם להבין דברי רש"י ז"ל עשה לו סימניות מלפניו ומלאחריו לומר שאין זה מקומו, למה דוקא עשה הסימנין בנונין. ובהעיר לב ושום שכל י"ל. כי ידוע מספה"ק סוד מסע בנ"י במדבר ובשאר מקומות שהיו סוד העלאת הניצוצין קדישין אשר המה היו משוקעים בדיוטא התחתונה ומובלעים בנו"ן שערי טומאה וסברו כי שם קנו מקומם ח"ו לעד ולנצח. אמנם כאשר נסעו ב"י במדבר ובשאר מקומות דרך מקום שריית הניצוצות האלו והיו שם משרע"ה וס' ריבוא מישראל נשמות קדושות ועמהם היו הארון הק' והלוחות מעשה ידי אלקים והיו בסוד רתיכא עילאה קדישא והיה הכח בידם להמשיך ולגלות הארת הנו"ן ש"ב הקדוש. גם שער הנו"ן מהנו"ן שערים הקדושים הגם שלא היה השגה למשה רבינו ע"ה בשער הנו"ן עכ"ז היה היכולת בידם ע"י קדושתם הרמה להמשכת התגלות הארת שער הנו"ן. ועי"ז כשראו הניצוצין הק' השוכנים בתוך מעבה החשך והאפילה את שורשם הרמה בקודש מאיר באור בהיר וצח לזה קפצו ופרחו ממקומן החושך וצלמות ונתעלו למעלה למקורם ושורשם הרמה. ע"ד חיל בלע ויקיאנו (איוב כ', ט"ו). כי ראו כי אין זה מקומם האמיתי והנצחי כמו שסברו מקודם. ולזה היה מקום שלא שהו שם ישראל כלום בחנייתם ויש מקום ששהו שם בחנייתם כי הכל היה לפי ריבוי הניצוצין המובלעים שם במקום ההוא. ולרמז זה נתנה התוה"ק כאן באלו השני פסוקים ויהי בנסוע, ובנחה יאמר, סימנין בנוני"ן הפוכות רומז לכל מה שביארנו. כי ראש הנו"ן שהוא בסוד שער הנו"ן מהנ' שערי בינה הק' נתגלה הארתו **בפסוק אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ד' במועדו כו'**. ונצטוו על פסח שני. נראה לרמז על אותן האנשים אשר היו מקורבין אצל הצדיקים וכאשר נסתלקו מזה העולם ר"ל ונלקחו לגנזי מרומים ובניהם מולכים תחתם אזי אינם יכולים לישא בעול ולסבול את תהלוכותיהם, ובאמת הוא מחמת שהמה בעלי גאוה וחושבים אשר להם יאתה הכבוד ולהם משפט הבכורה בכל דבר וע"כ הם תמיד בכעס על בניהם אחריהם. אבל אותם שהם בהכנעה ובמרירות הלב בודאי אינם באים לידי שום הרהור, וידעו כי יפתח בדורו כשמואל בדורו, ואין לך אלא שופט שבימיך [ר"ה כ"ה ע"ב]. וזה שבאו של משה רבינו ע"ה ואמרו אנחנו טמאים לנפש אד"ם, היינו, אשר כח המדמה שלהם נטמא בסבך הרהור אחרי זרעם אחריהם, ולא יכלו לעשות הפסח ביו"ם ההו"א דייקא, היינו, שלא יוכלו להאמין בהצדיק של העת ההיא, כי פסח נקרא צדיק כנודע, וזהו במועדו דייקא. ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מ"ה יצוה ד' לכם, היינו, לצוות ולהתחבר עם בחינת משה שורש הענוה ועי"ז תוכלו להאמין בהם. וע"כ צוה השי"ת לעשות פסח שני, רומז על בנו העומד תחתיו. ורק על מצות ומרורים יאכלוהו, היינו, שיהי' במרירות הלב תמיד, ואז ככל חקת הפסח הראשון יעשו אותו, היינו, ע"ז יבאו לבחינת אמונה לפסח שני היינו לבנו הצדיק המולך תחתיו וממלא מקום אביו. וזה שנאמר במסורה והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא הי', ובמסורה ד', דין, ואידך ובדרך חטאים לא עמד [תהלים א' א'], ואידך וילך בדרך אביו ובדרך אמו, ואידך ובדרך ירבעם בן נבט [מלכים - א' כ"ב נ"ג]. וכמו שהארכנו שהעיקר עתה בעקבתא דמשיחא ליסע לצדיקי הדור ליהנות מזיו תורתם ויראתם וכאשר יסתלקו מזה העולם אזי יתנו הנזר על ראש בניהם אחריהם. ויש אנשים אשר אינם יכולים לסבול את בנו הנשאר אחריו ומענה בפיהם כי אינו גדול במעלה כמו אביו, וזהו מעצת יצר הרע וחטאם גדול כמו ירבעם בן נבט שלא הניח לעלות לרגל ולקבץ ריבוי עם לירושלים [תענית כ"ח.], יען כי הוא טובה גדולה כאשר נאספים יחד עם בני ישראל אל הצדיקים. וזהו פירוש המסורה והאיש אשר הוא טהור בעיניו, ובדרך לא הי' שאינו רוצה ליסע בדרך אל צדיקי הדור, ומענה בפיו וחדל לעשות הפסח, היינו, כי כבר חדל ועבר מן העולם הצדיק הגדול הנקרא פסח מרומז על הצדיק תמים בחינת שה תמים, ובניהם אחריהם אינם מתנהגים כמו אביהם, וזה בדרך אביו ובדרך אמו כו', היינו, שאינו מאמין שהוא הולך בדרך אביו הצדיק. ובדרך חטאים לא עמד, היינו, אף אם הוא אינו בדרך חטאים לדבק עם הרשעים בעבור זה רק שאינו רוצה ליסע לבניהם אחריהם, עכ"ז פוגם מאוד פגם גדול והוא בבחינת ירבעם בן נבט, וזהו ובדרך ירבעם בן נבט שחטא והחטיא את הרבים על שלא הניח לעלות לרגל, כמו כן פוגם הוא בדבריו בעולמות העליונים. אשר ע"כ צריכין ליסע לצדיקי הדור תמיד בלי הפסק עד ביאת גואל ב"ב אמן ואז טוב לו ולזרעו אחריו עד עולם: ס' עטרת ישועה עה"ת

למטה עד סוף הנו"ן שערי טומאה כדי להוציא בולעם מפיהם הניצוצין הקדושים המובלעים בהן ובאמת אין זה מקומן כי אם שורשם הרמה הוא בקודש. ולזה כיון רש"י ז"ל עשה לו סימניות כו' לומר שאין זה מקומו של כל ניצוץ וניצוץ הקדושים השוכנים שמה רק היו מעלים אותן למקורם ושורשם הרמה בקודש. וכן יש נונין"ן הפוכות במביאי קרבן תודה בתהלים קפיטל ק"ז והבן כ"ז היטב: ספר אוהב ישראל

והאיש משה ענו מאד

שמעתי מהרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל בשם הרה"ק מראפשיץ זי"ע, שהקשה, אע"פ שכתב משה רבינו עניו חסר י' - ענו, אבל למעשה אייך כתבו אפילו חסר? ותירץ שכשעלה משה רבינו למרום ראה אור, ושאל מהיכן באה אור זה? ואמרו לו המלאכים שאור זה באה ממצות ציצית, שאל משרע"ה איך עושים ציצית, ענו לו מצמר רחלים, אח"כ ראה עוד אור ושאל על זה, וענו לו המלאכים, זה באה ממצות תפילין, שאל היכן עושים תפילין, וענו לו מעור של בהמה. ראה עוד אור ושאל ע"ז, ואמרו לו שזה ממצות סוכה, שאל ממה עושים סוכה, וענו לו מפסולת גרן ויקב. אמר משה רבינו, אם מכל אלו הדברים הפשוטים יכולים לעשות מצות כאלו, א"כ גם אני ראוי שתינתן התורה הקדושה על ידי, וא"כ ראוי ליכתב והאיש משה ענו מאד: מפי השמועה - המו"ל

הפטורה - רני ושמחי

רני - אחר שהודיע האזהרה שהזהיר ה' על ידו את האומות בל ירעו לישראל בגולה כי ה' משגיח עליהם, משים פניו אל בת ציון שתרון ותשמח על הישועה שתבא באחרית ימי הזעם שאז אבא אליך לשכון בתוכך - כמ"ש ולכבוד אהיה בתוכה: מלבי"ם על זכריה פרק ב פסוק יד - חלק באור הענין

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally! In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #872

לזכר עולם יהיה צדיק - יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן בן הרה"ק ר' אשר זיעואכי"א - הבית אהרן מקארלין
נלב"ע טו"ב סיון תרל"ב

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים"
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" [English] is now in print.